

[Kjær Rasmussen.]

regeringen erklærer, at registrering af danske statsborgere ikke længere må finde sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed. VS har til stadighed og som det eneste parti været kritisk over for denne regeringserklæring.

Andre partiers ordførere har været mere naive, idet de har taget regeringserklæringen for pålydende. De troede, og de gav udtryk for, at registrering af politiske årsager ikke længere fandt sted. Dette gælder den radikale fru Else-Merete Ross, det gælder den folkesocialistiske hr. Poul Dam, og det gælder socialdemokraten hr. Kjeld Olesen. Alle har de på deres partiers vegne gjort den opfattelse gældende, at den politiske registrering var ophørt. Således kunne den ræv altså snakke for de gæs, og man må næsten komplimentere justitsministeren for hans evner i den retning.

I november 1969 viser det sig imidlertid, at VS' mistro til regeringserklæringens reelle indhold er fuldt ud berettiget, for dér udtaler justitsministeren til et dagblad, at han da så sandelig går ud fra, at alle ude på overdrevet stadig registreres, alle, der er under rimelig mistanke for ulovlig politisk virksomhed, registreres. Herefter er realiteten altså den, at politiets efterretningstjeneste foretager registrering, ikke blot på grundlag af ulovlig politisk virksomhed, men også på politiets mistanke om, at en politisk virksomhed er ulovlig. Sådan har det jo været hele tiden, men det burde være faldet ministeren ind under debatterne her i tinget, at det var hans pligt at oplyse tinget om, at nuværende praksis ikke på afgørende måde er i strid med tidligere fulgt praksis for registrering. Denne oplysning har ministeren ikke givet tinget. Han har altså vildledt folketingsmedlemmer, således som vi har påpeget det, og derfor er han hjemfalden til strafopfølgning efter lov om ministres ansvarlighed § 5, stk. 2, der omhandler vildledning af folketinget samt fortielser over for folketinget.

Som det ses af betænkningen, finder intet af de udvalgsberettigede partier, at ministeren bør tiltales for rigsretten, og dette på trods af at i alt fald nogle af dem har ladet sig vildlede af ministeren, således som vi har påpeget det. Dette må vi naturligvis tage til efterretning, men vi kan ikke undlade at

undre os over den nøjsomhed, partier som S og SF har udvist i denne sag. Det må dog være en fryd for justitsministeren og for regeringen at have en så føjelig opposition — i alt fald størstedelen af oppositionen må siges at være føjelig.

Under denne sags første behandling stillede socialdemokraten hr. Kjeld Olesen et spørgsmål til ministeren. Han ville vide, hvad der lå i ministerens bemærkning her i tinget den 20. november om, at kun de, der er under rimelig mistanke for ulovlig politisk virksomhed, herunder naturligvis først og fremmest voldelig omstyrtelse af forfatningen, registreres. Hr. Kjeld Olesen var interesseret i betydningen af ordene „først og fremmest“. Hr. Kjeld Olesen ville endvidere gerne vide, hvad det betød at være „ude på overdrevet“. Ministeren svarede ikke på disse principielle spørgsmål. Jeg ved ikke, om ministeren har svaret i udvalget, det fremgår i hvert fald ikke af betænkningen.

Også hr. Gert Petersen havde nogle principielle spørgsmål ved forslaget første behandling. Han ville bl. a. have, det såkaldte kontroludvalg inddraget i belysningen af registreringspraksis. Dette er ikke sket. Der er i det hele taget ikke sket ret meget i det udvalg, der har været nedsat. Guderne skal vide, at VS har forsøgt på at få opklaret nogle af de dunkle punkter i forbindelse med registreringerne. Vi har foreslået udvalget at stille ministeren ikke mindre end ti spørgsmål til belysning af problemerne. Men se, om udvalget ville. Nej, overhovedet ikke.

Og denne stillingtagen var der enighed om fra hr. Langkilde til hr. Gert Petersen. Man ville ikke tillade, at VS' spørgsmål blev stillet skriftligt, således at vi kunne få et skriftligt svar på bordet.

Vi foreslog bl. a., at ministeren skulle stille udvalget de instrukser, der var tilgået ET-chefen fra ministeren, samt instrukserne fra, nu må jeg hellere sige efterretningschefen til de underordnede. Vi foreslog, at ministeren skulle komme med en redegørelse for forholdet mellem tidligere praksis og nugældende praksis, specielt med hensyn til hvilke forhold der medførte registrering før, men ikke i dag. Vi foreslog, at ministeren oplyste, hvor mange personregistreringer der er blevet slettet siden 30. september 1968. Vi foreslog, at ministeren blev spurgt om, hvor mange registreringssager der er blevet